

menys gràcia, cosa que evidencia que els castells és una cosa de rivalitat, com tothom afirma; això, sí, si l'altre o altri cau, millor per a nosaltres. A part d'aquests sectors radicals, com deiem, tothom afirma que la rivalitat és sana, però no s'ho creuen ni ells mateixos.

I és que, fins i tot aquells que en cercles reduïts íntims (això, ara no recordo qui m'ho va inspirar...) diuen que, evidentment, hi ha rivalitat castellera, però que a les places tots som una germanor i fins i tot aquells que volen mantenir una imatge honesta i sensata, s'enganyen i enganyen el personal de colla de la qual formen part, ja que en cercles encara més íntims i més reduïts (sovint una habitació personal i intransferible amb una gran tassa blanca per seure) es consolen plorant com unes magdalenes per els desastres que han succeït en la passada actuació. Aquestes persones, fins i tot poden arribar a ser massoquistes en potència, i donar-se cops de cap contra la paret tot lamentant-se i gemegant uns "No pot ser que ens hagin fet això, aquella colla de PIIIIIIIIIIIIIT (fragment censurat per la presència de menors i per no provocar alderulls a les ciutats amb dues colles o més)."

I si no, fixeu-vos en les entrevistes periodístiques que fan a la tele (que sembla que acabin de descobrir els castells per omplir els espais que estaven dedicats als diferents especials sobre les victòries en les competicions del Barça i per elevar així, la moral dels culés amb cultura popular). No sé com carai s'ho fan, però sempre porten convidats de colles conegudes en el món casteller com a "colles rivals" i, quan els fan l'esmentada pregunta, fan una competició per a veure qui és el primer que nega l'evidència, encara que senti com un fort cop de puny al baix ventre.

I a les places? Doncs, el mateix. Si només cal veure Concursos de Castells, diades de Colles grans, etc. on sempre hi ha alguna "bufetada" que altra (i no ens referim a caigudes) i on podem veure

clarament quina és la colla que ha "guanyat". Més d'una vegada s'ha arribat a notar una certa tibantor a la plaça; i, fins i tot, en algunes places les "aficions" han arribat a fer-se notar de valent, fent que aquella plaça semblés un combat, una guerra... Clar que, allà rai, ja hi estan acostumats.

Així, doncs, que ningú no em vingui dient que la rivalitat dels castells és sana, perquè ha quedat demostrat que tothom vol el pitjor per a la seva colla rival i el millor per a la pròpia. Desenganyem-nos, la "Rivalitat sana" és una pura utopia.

Jordi Palau (Culli)

SECCIÓ SOSPITO. ASTROLOGIA

-Bé, jo, digues alguna cosa.

-I què vols que digui? **És primavera.**

-De fet, Mireia, ets ben original; tothom sap que ha arribat la primavera, i si no fixa't com va la gent....

-Va, fem el que hem vingut a fer que tinc pressa. Sabeu que la nostra colla és Verge?.

-Com que Verge?

-De fet, Ester, sempre estàs pensant en el mateix!

-Quan dic Verge em refereixo al signe del zodíac. I és Verge perquè va néixer per Festa Major.

-I com són els Verge?

-Suposo que deuen ser com som tots nosaltres, no?

-Què vols dir? Que la colla és una esbojarrada, «loca», esverada, etc., etc., etc...

-També té coses normals; hi ha gent que pensa, que pateix, que hi posa força, equilibri, valor i seny.

-Però a la colla també hi ha branques, per exemple els de tronc són ben diferents que els de la pinya i tots aquests són diferents a la canalla.

-Sí, suposo que deuen ser de signes diferents perquè, si et fixes en el Juanca, no té res a veure amb el Mateu, que és

de la pinya, o amb el Laure, que és de canalla.

-De fet, no sabem de quin signe són cadascun d'ells però, si parléssim del tronc, jo diria que és Balança.

-I perquè balança?

-Perquè el primordial per a ells és l'equilibri, tot i que de vegades «estan ben desequilibrats».

-Si parléssim de la pinya, jo diria que són escorpí, ja que ens passem totes les actuacions amagats, masegats, amb la por al cos per tal de no ser trepitjats...

-No, nena, t'has passat. Els que ho passen més malament són els de la Tècnica que, de segur, són Capricorn, perquè cada setmana es trenquen les banyes per tal que el tronc no tremoli i la pinya no pateixi.

-I la canalla, la canalla per força ha de ser peixos. Ho han de ser perquè no paren quiets ni un sol moment, a més se'ls exigeix ser ràpids com les sardines i lleugers com les anguiles. Pobres criatures!

-La Junta és càncer. Aquests s'expandeixen per tot arreu, son allà on cal, mirant que no falti de res, ens permeten gaudir de tots els luxes...

-I per acabar, Les Mares. Han de ser Aquari, ja que si la canalla són peixos, elles són les peixeres.

-I tot i que pateixen molt, últimament també les podem deixar soles, ja que es munten unes festes, que ni «Los gladiadores del buen comer» les superen.

Com veieu aquest és el nostre article d'aquesta revista. Avui, influenciades pels astres, sobretot pel cometa Hyakutake que ha tingut el detall de visitar-nos l'any del nostre cinquè aniversari. Aquest cop no posem deures, tot i que estem esperant els resultats dels anteriors (afanyeu-vos!). Fins aviat:

S.S. (Secció Sospito)

